

μη τυγχάνουσι, χράρειν ἢ ἀγύπως ἔχειν δεῖ. Ἐν γὰρ τῷ εἰρημύμων τὰ ἀπικαίματα δὴλά
 ὄντι. ὡς αὖ τοῖς τε κριταῖς τοιοῦτοι παρα-
 σκευάσθη ὁ λόγος, καὶ τοῖς ἀξιοῦντας ἐλεεί-
 ναι, καὶ ἐφ' οὓς ἐλεείναι, δεῖξῃ, ἀλλ' οὐκ ἔστι
 ὄντας τυγχάνειν ἀξίους ἢ μη τυγχάνειν, ἀ-
 δωμάτων ἐλεείν.

Κεφάλαιον 4.

Δ Ἦλον, ἢ καὶ ὅπῃ τίσι φθονοῦσι, καὶ πῶς, καὶ πῶς ἔχοντες, εἴθε ὅτι ὁ φθόνος
 λυπητὶς ὅπῃ ὁ ἄποφραγμα φαινομένη τῷ εἰρη-
 μύμων ἀγαθῶν ἀπὸ τοῖς ὁμοίοις, μὴ ἵνα πᾶσι
 αὐτῶν, ἀλλ' ἀδὲ ἐκείνοις. φθονοῦσι τοῖς μὲν γὰρ οἱ
 τοιοῦτοι, οἷς εἰσι πνὲς ὁμοιοί, ἢ φαίνονται. ὁ-
 μοίοις ἢ λέγω, καὶ γῆρας, καὶ συγχύειαν,
 καὶ ἠλικίαν, καὶ ἕξιν, καὶ δόξαν, καὶ τὰ ἑσ-
 κρόντα, καὶ οἷς μικροῦ ἐλλείπει, τὸ μὴ πᾶσι
 τὰ ἑσκρόντα. διὸ, οἱ μεγάλα κερδέπτοντες, καὶ
 ὁ τυγχάνοντες, φθονοῦσι εἰσι πᾶσι γὰρ οὖον-
 ται τὰ αὐτῶν φέρειν, καὶ οἱ πικρόθυμοι ὅπῃ ἐπι-
 σταθεροῦντες, καὶ μάλα τὸ ὅπῃ σοφία, ἢ ὁ δόξα-
 μονία. καὶ οἱ φιλόπιοι, φθονοῦσι ὅτι
 τῷ ἀφιλοπύμων. καὶ οἱ δόξοφοί· φηλό-
 πμοι γὰρ ὅπῃ σοφία, καὶ ὅλας οἱ φιλό-
 δόξοι ἀπὸ π. φθονοῦσι ἀπὸ πᾶσι. καὶ οἱ
 μικροψυχοὶ πᾶσι γὰρ αὐτοῖς δοκεῖ μαζά-
 λα εἶναι. ἐφ' οὓς ἢ φθονοῦσι, τὰ μὲν ἀγαθὰ, εἴ-
 ρηται· ἐφ' ὅσοις γὰρ φιλοδοξοῦσι καὶ φιλοπύ-
 μοιῳ ἔργοις, καὶ ὀρέγονται δόξαις, καὶ ὅσα ὁ-
 τυγχάνουσι τὰ ὄντα, γὰρ ἀπὸ τῶν φθόνος ὄντι,
 καὶ μάλα τὰ ὄντα, ἢ ἂν αὐτοῖς ὀρέγονται, ἢ οἰόνται
 δεῖν αὐτοῖς ἔχειν, ἢ ἂν αὐτοῖς τῇ κτήσῃ μικρῶ
 ἑσκρόντων ἢ μικρῶ ἐλλείπεισι. φαινομένη ἢ
 καὶ οἷς φθονοῦσιν ἄλλα γὰρ εἴρηται· τοῖς γὰρ
 ἐργαῖς καὶ χερίσιν, καὶ τόπῳ, καὶ ἠλικίᾳ, καὶ δόξῃ,
 φθονοῦσιν ὅθεν εἴρηται,

Τὸ συγχύειαν γὰρ καὶ φθονεῖν ὁπίσται.
 καὶ πρὸς οἷς φιλοπύμωνται φιλοπύμωνται
 μὲν γὰρ πρὸς τοῖς εἰρημύμοις. πρὸς ἢ τοῖς
 μωροῦσιν ἔτιος ὄντας, ἢ πρὸς τοῖς ἑσκαρμόις, ἢ
 τεθνεώτας, οὐδαίς. οὐδὲ πρὸς τοῖς ἐφ' ἡ-
 ρακλείας σήλας. οὐδ' ἂν πολὺ οἰόνται
 πᾶσι αὐτοῖς, ἢ παρὰ τοῖς δῆλοις λείπειται.
 οὐδ' ἂν πολὺ ἑσκρόντων, ἀσπύτως καὶ πρὸς
 τοῖς ἀπαιρημένοις, καὶ ἀπαιρημένοις, καὶ ὅλας
 τοῖς τῷ αὐτῷ ἐφειμένοις, φιλοπύμωνται,
 τοῖς γὰρ αὐτῷ ἐφειμένοις, φιλοπύμωνται,
 τοῖς γὰρ αὐτῷ ἐφειμένοις, φιλοπύμωνται,

& malè agentes, aut non obtinentes, gau-
 dere, aut sine molestia esse oporteat. Ex iis
 enim, quæ dicta sunt, opposita manifesta
 sunt. Quare si iudices tales præparavit o-
 ratio, & petentes, ut sui misericordia ha-
 beat, & ob quæ habeatur, ostenderit, in-
 dignos esse, qui consequantur, dignos ve-
 rò, qui non consequantur, fieri non potest,
 ut adfit miseria.

C A P V T X.

Manifestum est autem & ob quæ inui-
 deant, & quibus, & quomodo se ha-
 bentes, siquidem invidia est molestia quæ
 dam propter prosperitatem, quæ appareat
 eorum, quæ dicta sunt bonorum, erga
 similes, non ut aliquid sibi sit, sed propter
 illos. Inuidebunt enim tales: quibus sunt
 aliqui similes, aut apparent. Similes verò
 dico genere, cognatione, ætate, har-
 bitu, existimatione, copiis. Et quibus
 parum adest, quin omnia adfint. Quam
 ob rem magna agentes, & prospera fortuna
 videntes, inuidiosiores sunt: cunctos
 enim putant quæ sua sunt, eripere. Et qui
 honorantur eximie aliquam ob rem, &
 maximè ob sapientiam, aut felicitatem.
 Et studiosi honoris inuidiosiores, quam
 non studiosi. Et qui sequuntur sapientiæ
 gloriam: studiosi enim sunt honoris ob
 sapientiam. Et omnino qui amant gloriam
 aliqua in re, sunt inuidiosiores in ea. Et
 pusillanimes: omnia enim in ipsis videntur
 magna esse. Ob quæ verò inuideant bona,
 dictum est. In quibus enim amant glo-
 riam, & de honore contendunt, operibus,
 & hominum aucupantur opinionem. Et
 quæcunque bonæ fortunæ euentus sunt,
 ferme in omnibus invidia est. Et maximè,
 quæ ipsi aut appetunt, aut putant oportere
 se habere. Aut in quibus ipsi possessione
 paulisper superant, aut paulisper despi-
 ciunt. Apparet verò etiam quibus inui-
 deant: simul enim dictum est iis enim, qui
 propinqui sunt & tempore, & loco, & æ-
 tate, & existimatione invident. Unde di-
 ctum est, Quòd enim cognatum est, etiam
 invidere, scit. Et quibuscum de honore
 contendunt: nam de honore contendunt
 cum iis, qui dicti sunt. cum iis verò, qui
 ab hinc decem millia annorum erant,
 aut cum iis, qui erunt, aut cum mortuis,
 nemo, neque cum is, qui sunt ad Hercu-
 leas columnas, neque à quibus longo in-
 tervallo putant se suo, aut aliorum iudi-
 cio relinqui, neque quibus se longè præ-
 stare, eodem modo & cum his, & de cali-
 bus. Quoniam verò cum iis, qui competi-
 tores sunt, & rivales, & omnino cum iis, qui eadem appetunt, de honore concertant;